

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

ikutash@gmail.com

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ «...[К]оли хто й із мертвих воскресне...» 3-го листопада 2013 р. Б.

У Церковному календарі після Свята Зачаття Івана Предтечі (6-го жовтня за Григоріанським календарем, тобто 23- вересня за Юліанським) приходять зміни в установленому порядку щоденних читань Євангелій, що особливо видним є по неділях, коли більшість віруючих можуть помітити це, бо ж це день, коли найчастіше приймають участь у Божественній Літургії. Календар цим дає нам помітити, що щось особливе наближається: довгоочікуваний Месія йде! Той, хто йде перед Ним, щоб приготувати шлях для Нього, Іван, син Захарії і Єлисавети (двоюрідна сестра його матері

Марії), ось уже прийшов у цей світ своїм Зачаттям від Св. Єлисавети. І так, у понеділок після Неділі після Свята Воздвиження Хреста Господнього (яке припадає у безпосередній близькості від того Свята), ми починаємо читати Євангелію з 18- го тижня після П'ятидесятниці. Це «Перескок Євангелії від Св. Луки» (див. [мою статтю](#) про це).

Та, в цьому 2013-му році, у Дев'ятнадцяту Неділю після П'ятидесятниці ми зауважуємо ще один «стрибок». Замість звичної Євангелії від Луки 6:31-36, яка наставляє нас зустріти свою слабкість, намагаючись любити своїх ворогів (як ми їх сприймаємо), нам доручено читати Євангелію від Луки 16:19-31, Притчу про багача і Лазаря. Це, мабуть пов'язане з відзначенням Димитрійовської Суботи (яка припадає у суботу перед Святом Св. Димитрія Солунського Мироточивого – 8-го листопада за Григоріанським календарем, тобто 26-го жовтня за Юліанським). У ту ж суботу ми молимося за всіх покійних, особливо за воїнів, полеглих у боях.

Цей «стрибок» учасно нагадує нам, коли ми проводимо своє щоденне життя, що ми повинні бути завжди напоготові на непередбачувану і неминучу подію - кінця нашого земного життя. Це ясна вказівка від Господа, що цим *не кінчається* наше буття або існування, а також нагадування, що наше земне життя має значіння і є наслідки, які виникають від того, ким ми стали, живучи ним.

Лазар, єдина особа, яку Ісус коли-небудь назвав по імені в Своїх Притчах (ім'я це походить від «Єлезар», що означає «Бог - моя допомога»), своїм терпеливим перенесенням жадливіх негараздів, які завершилися його лежанням біля дверей будинку багача, харчуючись відпадками зі стола цієї людини, і потішанням лише від того, що собаки облизували його струпи, доки смерть не принесла милосердний кінець його мукам, став гідним отримати набагато більшу розраду в «на лоні Авраама». Натомість багач, занурений у розкішному способі життя, не звертаючи уваги на потреби тих, хто знаходиться нього (наприклад, на нещасного Лазаря), який був у привілейованому становищі відповісти на ці потреби, опинився в становищі набагато гіршому, ніж останній був у своєму земному житті.

Наше життя має значіння! Є наслідки, які протікають у вічність! Нещасній, раніше багатій людині важко, щоб змиритися з ними. Багач продовжує бачити Лазаря, як меншу істоту, як гвинтика в колесі, а він же зник уважати, що колесо – це сам він! Його переорієнтація починається з того, що Авраам каже йому, що Лазар не може просто бути слугою, щоб принести йому води, щоб охолодити його спраглий язик. А навіть у даний час існує начебто нездоланна прірва між світами цих двох людей. І начебто скоряючись своєму стражданню, колишній багач починає думати про інших, яких він був залишив – про своїх п'ятьох братів, які, як він тепер зрозумів, живуть життям таким же бездушним, яким жив був попередньо сам він. Чи не можна б принаймні послати Лазаря до них, щоб вони могли змінити свою поведінку, і не опинитися нарешті в становищі подібному до нього?

Авраам відповідає, що якщо вони не слухають Мойсея і Пророків, так як їх

заступник не слухав під час свого перебування на землі, то навіть якщо хтось би воскреснув з мертвих, то вони не звернули б на нього жодної уваги . Вони ж -зафіксовані в бездушності.

А ось і дуже важлива думка для нас: Ми ж *знаходимося* у тому привілейованому становищі, яке колишній багач хотів здобути для своїх братів! У нас є *доступ* не тільки до Книги , яка містить слова Мойсея і пророків , але, через неї, і до вчення, і, своїм життям у Церкві, до *самого Єства* Того, Хто воскрес із мертвих – до Господа Ісуса Христа! Ми навіть зараз слухаємо, або читаємо, Його звістку. Ця Євангелія який «стригнула» в нашу неділю 3-го листопада 2013 р., закликає нас до уважності стосовно майбутнього, не так уже віддаленого прибуття завершення нашого земного життя і до наслідків - куди ми прямували ним. **Ще не занадто пізно:** ми можемо й повинні переглянути і перенаправити наш шлях – таки **СЬОГОДНІ!**

**NINETEENTH SUNDAY AFTER
PENTECOST**

***“...[T]hough one rise from the
dead...”***

November 3, 2013

The time after the Feast of the Conception of St. John the Baptist (October 6 on the Gregorian Calendar, which is September 23 on the Julian) brings a change in the prescribed order of daily Gospel readings according to the Lectionary, which is particularly evident on Sundays when most of the faithful could notice it, since that is the day most take part in the Divine Liturgy. The Calendar thereby gives us notice that something special is on the way: the long-awaited Messiah is coming! The one who goes before Him to prepare the way for Him, John, the son of Zechariah and Elizabeth (His mother Mary's cousin), has come into the world by his Conception from St. Elizabeth. And so, as of the Monday after the Sunday following the Feast of the Elevation of the Cross (which is in close proximity to this Feast), we begin to read the Gospels of the 18th week after

**DIX-NEUVIÈME DIMANCHE APRÈS
LA PENTECÔTE**

***«...[Q]uand même quelqu'un des
morts ressusciterait...»***

3 novembre 2013

Le temps après la Fête de la Conception de Saint-Jean-Baptiste (6 octobre sur le calendrier grégorien, soit 23 septembre sur le julien) apporte un changement dans l'ordre prescrit des lectures de l'Évangile quotidiennes selon le lectionnaire, ce qui est particulièrement évident le dimanche, lorsque la plupart des fidèles pu le remarquer, car c'est le jour quand la plupart assiste à la Divine Liturgie. Ainsi le calendrier nous avertit que quelque chose de spécial s'approche: le Messie tant attendu est à venir! Celui qui marche devant Lui pour préparer la voie pour Lui, Jean, fils de Zacharie et Élisabeth (la cousine de Marie, Sa Mère), est entré dans le monde par sa Conception de Ste Élisabeth. Et donc, à partir de lundi

Pentecost. This is “The Lukan Jump” (see [my article](#) on it).

However, this year 2013, on the Nineteenth Sunday after Pentecost we note another “jump”. Instead of the customary Luke 6:31-36, which challenges us to encounter our fragility by seeking to love our enemies (as we perceive them), we are instructed to read Luke 16:19-31, the Parable about the Rich Man and Lazarus. This may be due to the observance of St. Demetrius’ Saturday (which falls on the Saturday prior to the Feast of St. Demetrius of Thessalonica the Myrrh-streaming - celebrated on November 8 on the Gregorian Calendar, which is October 26 on the Julian). On that Saturday we pray for all the reposed, especially the soldiers who have fallen in battles.

This “jump” provides a timely reminder to us, as we go about our daily lives, that we must be ever alert to the unforeseeable and inescapable event of the end of our earthly lives. It is a clear message from the Lord that this end is *not* the end of our being or existence as well as a reminder that our earthly lives are meaningful, with consequences arising from who we have been becoming as we were living them.

Lazarus, the only character Jesus ever named in His parables (the name is a derivative of “Eleazar”, which means “God is my help”), by his patient endurance of horrible adversities which culminated in him lying outside the door of the rich man’s house, nourishing himself with scraps from that fellow’s table, and being comforted by dogs licking his sores, until death brought a merciful end to his travails, had become worthy of receiving a

après le dimanche suivant la Fête de l’Élévation de la Croix (qui est à proximité de cette fête), nous commençons à lire les Évangiles de la 18e semaine après la Pentecôte. C’est «le Saut de l’Évangile selon Saint Luc» (voir [mon article](#) sur ceci).

Cependant, cette année 2013, le Dix-neuvième Dimanche après la Pentecôte nous notons un autre «saut». Au lieu de l’habituel Luc 6:31-36, qui nous invite à rencontrer notre fragilité en cherchant à aimer nos ennemis (comme nous les percevons), nous sommes chargés de lire Luc 16:19-31, la Parabole de l’homme riche et Lazare. Cela peut être dû à l’observance du Samedi de Saint Démétrius (qui tombe le samedi précédant la Fête de Saint Démétrios de Thessalonique le Ruisselant - célébrée le 8 novembre sur le calendrier grégorien, soit 26 octobre sur le julien). Ce samedi, nous prions pour tous les reposés, en particulier les soldats qui sont tombés dans les batailles.

Ce «saut» fournit un rappel opportun pour nous, comme nous allons sur nos vies quotidiennes, que nous devons être toujours à l’affût de l’événement imprévisible et inéluctable de la fin de notre vie terrestre. Il s’agit d’un message clair du Seigneur, que cette fin ne soit pas la fin de notre être ou l’existence, ainsi que d’un rappel que notre vie terrestre est significative, avec des conséquences déroulantes de ce que nous avons été devenus

much greater consolation in the "bosom of Abraham". The rich man, who has been immersed in an opulent life-style, ignoring the needs of those about him (such as the impoverished Lazarus), which he was in a privileged position to meet, has found himself in a state much worse than the latter was in his earthly life.

Our lives have meaning! There are consequences which flow into eternity! The unhappy, formerly rich man has a hard time coming to terms with them. He continues to see Lazarus as a menial being, a cog in a wheel – he himself was used to being the wheel! His re-orientation begins with Abraham telling him that Lazarus cannot simply serve as a servant to bring him some water to cool his burning tongue. In fact there is now an apparently unbridgeable gulf between the worlds of these two men. Seemingly resigning himself to his misery, the man, who once was rich, begins to think of others he has left behind – his five brothers, whom he now perceives to have been living a life as insensible as his has been. Could not Lazarus at least be sent to them so that *they* might change their ways and not end up in a state like his?

Abraham responds that if they will not give heed to Moses and the Prophets, as their advocate did not during his time on earth, even though someone should rise from the dead they would pay him no heed. They were locked into their insensibility.

And here is the crucial message for us: we *are* in that privileged position which the man who was rich wanted to secure for his brothers! We *do* have access, not only to the Book which

pendant cette vie.

Lazare, le seul personnage que Jésus ait jamais nommé dans Ses paraboles (son nom est un dérivé de «Éléazar», qui signifie «Dieu est mon Aide»), par sa persévérance dans les adversités horribles qui ont abouti à lui situé à l'extérieur de la porte de la maison de l'homme riche, se nourrissant de restes de la table de cet homme, et d'être consolé par des chiens lécher ses plaies, jusqu'à ce que la mort a mis un terme miséricordieux envers ses déboires, est devenu digne de recevoir une plus grande consolation dans le «sein d'Abraham». L'homme riche, qui a été immergé dans un style de vie opulent, en ignorant les besoins de ceux qui l'entourent (comme le pauvre Lazare), dont il était dans une position privilégiée pour répondre, s'est trouvé dans un état bien pire que celui-ci était dans sa vie terrestre.

Nos vies ont un sens ! Il ya des conséquences qui se jettent dans l'éternité! Le malheureux, autrefois riche homme a du mal à se réconcilier avec eux. Il continue à voir Lazare comme un être servile, un rouage dans une roue - il était lui-même l'habitude d'être la roue! Sa réorientation commence avec Abraham en lui disant que Lazare ne peut pas simplement servir comme un serviteur de lui apporter de l'eau pour refroidir sa langue brûlante. En effet, il ya maintenant un fossé apparemment infranchissable entre les mondes de ces deux hommes. Apparemment résigné à son malheur, l'homme, qui

holds the words of Moses and the Prophets, but, through it, also to the teachings and, through our life in the Church, to the very *Being* of the One Who rose from the dead – Jesus! We are even now hearing, or reading, His message. This Gospel which has “jumped” into our Sunday on November 3, 2013, calls us to mindfulness of the soon-coming arrival of the end of our earthly life and the consequences - where we have been going with it. **It is not too late:** we can and must re-evaluate and re-direct our path – **TODAY.**

était autrefois riche, commence à penser aux autres qu'il a laissés sur la terre - ses cinq frères, dont il perçoit maintenant avoir vécu une vie aussi insensible que sa-même a été. Impossible de Lazare au moins être envoyé à eux afin qu'ils puissent changer leurs habitudes et ne pas finir dans un état comme le sien?

Abraham répond que s'ils ne veulent pas prêter attention à Moïse et les Prophètes, ce que leur avocat n'a pas fait pendant son temps sur la terre, même si quelqu'un ressuscite d'entre les morts ils ne lui accorderont aucune attention. Ils étaient enfermés dans leur insensibilité.

Et voici le message crucial pour nous: nous *sommes* actuellement dans cette position privilégiée que l'homme qui était riche voulait assurer à ses frères! Nous *avons* accès, non seulement au Livre qui contient les paroles de Moïse et les Prophètes, mais, à travers elle, aussi à l'enseignement et, à travers notre vie dans l'Église, à *l'Être même* de Celui Qui est ressuscité des morts - Jésus! Nous sommes même maintenant en train d'entendre ou de lire, Son message. Cet Évangile qui a «sauté» dans notre dimanche le 3 novembre 2013, nous invite à la vigilance de l'arrivée qui viendra bientôt de la fin de notre vie terrestre et des conséquences - où nous sommes allés avec elle. **Il n'est pas trop tard:** nous pouvons et nous devons réévaluer et réorienter notre chemin - **AUJOURD'HUI.**

October 2013